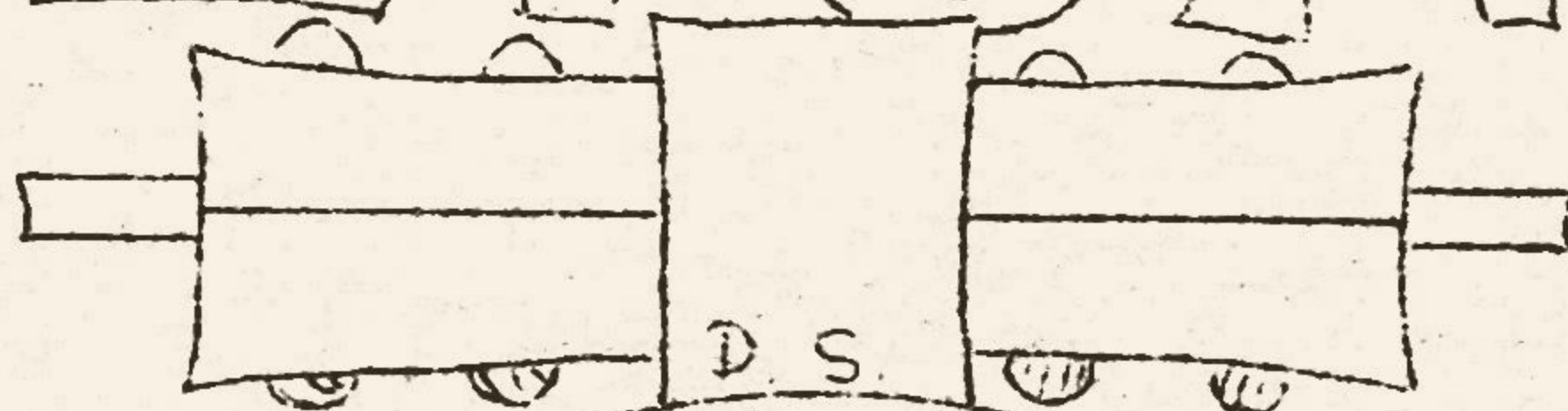

MINNESOTSKI ZVON

SLOVENEČ
SEM,
TAKO M'JE MATI
D'JALA.

4. LETO ŠTEV. 5

MINNESOTSKI ZVON

Leto 4

MLJ - VELIKI TRAVEN

Štev. 5

MESEČNIK ZA SLOVENSKO MLADINO

Za uredništvo:
Franci Medved

Za upravo:
Anica Krulc
Albin Medved

Zastopnik v Clevelandu:

Marijan Kosem
794 E. 154 St.
Cleveland 10, Ohio

Vsebina:

"Raduj se Kraljica nebeška aleluja"....(Rev. Jože Vovk).....	65
O materinem jeziku (Gdč. Lojzka Verbic).....	66
Z vlakom (Oton Župančič)	67
Glas mladine:	
Baragova proslava v Clevelandu (Franci Kosem).....	70
Naš veliki teden (Minka Krulc)	71
Dolarska naloga	72
Škof I. F. Baraga (Silvica Meglič)	73
Pismo (Andrej Fishinger).....	74
Nova uganka	74
Sveta Podoba v Lucci (Selma Lagerlöff - gdč. Verbic).....	74
Mamicam za god.....	76
Če znaš narobe slišati..(P.B.A.).....	76
Misijoni:	
Pavlina Jaricot	78
Progode nagajivega Bobija	80

Naslov:
MINNESOTSKI ZVON
Box 563
Biwabik, Minn.

Naročnina:
Celoletna \$1.50
Polletna \$1.00

REV. JOŽE VOVK

"RADUJ SE KAJICA NEBESKA ALELUJA"

Kakor smo v postnem času žalovali z božjo Materjo Marijo in premišljevali njenih sedmero žalosti, tako sedaj v tem velikonočnem času delimo veselje z Njo, ki je Odrešenikova Mati in je pod križem postala tudi naša Mati. Marijine žalosti poznate, kaj? 1. Starček Simeon ji napove, da bo meč bolečin presunil njeno dušo; 2. z Jezusom teži v Egipt; 3. išče 12 letnega v Jeruzalemu; 4. ga sreča na križevem potu; 5. Jezus napravi svojo oporoko, ki ji izroči apostola Janeza: "Žena, glej Tvoj sin!" 6. Jezus umrje; 7. Jezusa snemejo in položijo v grob.

Pa kdor z Jezusom trpi bo z njim tudi poveličan. Zgled za to resnico je tudi Njegova Mati Marija: "Glej, odslej me bodo blagrovali vsi narodi!"

Evangelisti poročajo, kako so šle pobožne žene Jezusa mazilit zgodaj v velikonočnem jutru. In Jezus jih je poplašal za njihovo zvestobo in ljubezen s tem, da so prve sprejele vest o vstajenju in se jim je Jezus najprej prikazal: ženam, ko so odkajale od praznega groba, Mariji Magdaleni pa pri grobu, kjer je jokala.

Jezusove matere pa ni bilo med temi pobožnimi ženami; bila je na Kalvariji, zakaj je ni tudi v velikonočnem jutru med ženami, ki gredo mazilit Jezusa?

Katoliška Cerkev s cerkvenimi očeti uči, da je Marija prva zvedela za Jezusovo vstajenje, zakaj njej se je Jezus takoj po svojem vstajenju prikazal in jo razveselil. Za njim je Ona največ trpela, ali ni bilo zato prav, da je najprej zvedela za Njegovo končno zmagado nad smrtjo? Ali ni bilo prav, da je Ona, ki je vedno najbolj zvesto vanj verovala, od Njega samega, svojega Sina, zvedela za vstajenje? Tako je ni šele angel opomnil kakor druge žene: "Čemu iščete živega med mrtvimi; vstal je, ni ga tukaj!" Poročilo evangelistov o ženah pri Jezusovem grobu tako potrjuje stalno cerkveno

izročilo, da se je Jezus najprej prikazal svoji materi po vstajenju. Saj itak vemo, da ni vse popisano v svetem pismu kar se je zgodilo: tudi ni mogoče vsega napisati kakor pravi sam evangelist sv. Janez.

V tem velikončnem času se z Marijo radujmo. Molimo namesto Angel Gospodov tisto pesem: "Raduj se Kraljica nebeška, aleluja, zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja, je vstal". kakor je rekel, aleluja, prosi za nas Boga, aleluja! Prav bi bilo, če poznate tudi Marijinih sedem radosti zato jih tukaj naštejemo kakor sem prej Njene žalosti: 1. Angel ji oznani, da bo Odrešenikova mati; 2. Elizabeta jo blagruje, ko jo Marija obišče; 3. Jezusovo rojstvo; 4. Modri Jezusa časte; 5. Marija Jezusa najde v templju; 6. Jezus se Mariji prikaže o svojem vstajenju; 7. Marija je v nebesa vzeta in kronana za Kraljico nebes in zemlje. Tudi Marijin zgled nam še posebno živo kaže: "Kdor z Jezusom trpi, bo z njim tudi poveličan." Ne bojmo se križev, ki nam pripravljajo krono slave.

Tako se mi zdi, da vas, dragi Zvonarji, kotiček o materinem jeziku bolj malo zanima in vidim, da se na moje povabilo ni nihče oglasil, da bi postavil ločila v spisek, ki sem ga vam poslala. Verjemite mi, da je potrebno, da bi časih malo pobrskali po kaki slovnici, to bi vam prav nič ne škodilo.

Pa morda se le še oglasijo kak zakasneli ptiček in napiše zaželeno. Danes se zopet vračam k Zupaniču in napisala sem vam pesem, ki jemeni zelo všeč, morda bo koga izmed vas tudi ogrela.

Oton Župančič

Odhod. In zažvižgal je vlak skozi mrak.
O devojka ti, ob oknu slone,
si li čula ta vrisk, plakajoč skozi noč:
o zbogom, domovina!?

In kakor ovije se val okrog skal,
ob Gradu se lije Ljubljana,
vsa z mesecem posejana;
boječe se strehe stiskajo,
po vrsti mi križi bliskajo
pslednji, zlat pozdrav
in gasnejo v mraku daljav.

Pošastno sopihajoč
kot demon vlak gre v noč.

Mejica teče ob tiru,
za njo v polnočnem miru
gubijo se polja, s stezami prepeta,
tam breza samotna, kraljična zakleta,
glej, mesecu kaže srebrni nakit.
Z gore rāgleduje se Mati Marija,
sijajna, pokojna zre svet pod seboj,
sijajna, pokojna razliva svit....
Vasice med drevjem... in tam domačija
gozdarja na samem... in vse za menoj.

Pošastno sopihajoč
kot demon vlak gre v noč.

Skrij mesec, za oblak se skrij,
naj je ne vidim, kako beži,
kako ostaja za mano
domovina....

S silo neznano
si segla mi do duše globin:
dozdaj nisem vedel, kako sem tvoj sin,
kako te ljubim globoko...
Domovina, daj mi roko,
ne beži, ostani pri meni,
tesno, tesno me okleni,
in pel ti bom pesem visoko,
pel materi češčeni,
kot ni ti še nihče pel...
Src milijon bom razvnel,
uklonil jih tvoji oblasti,
raznetil v dušah strasti
bom plemenite, mlade,
najdražje pred te polože.

Zvezde, stopite z zenita
strmih višin!
kliče vas sin,
ki vse predolgo v srcu mu spita
trpka bolest in ljubezen, še nema...
V venec sklenite se, njo naj objema,
njo, za vekove bolečin.

Daj svojo glorijsko jutranja zarja!
kličem te sredi polnoči,
kličem te z glasom stražarja,
ki šteje ure, ko noč leži.
Daj svoj škrlat,
njo z njim ogrni,
ki žalovala v obleki je črni
dolge noči brez nad.

Ne beži, ostani pri meni,
domovina, tesno me okleni!

Pošastno sopihajoč
kot demon vlak gre v noč.

Beži, vse beži... Le v dalji planine!
Tam zemlja je naša zakipela,

zahrepenela, v nebo je hotela,
v višino pognala se kot val,
a v naletu pod zvezdami val je obstal....

Tako strmi zdaj sredi višine
okameneli zanos domovine:
bleste se v daljavi razdrti grebeni,
nad njimi, glej, zvezde, čuječni plameni:
ko spi naša zemlja, le one nad njo
skrbe z menoj, bede nad nočjo...
In glej: planine in zvezde grede z menoj,
vse drugo gubi se za mano v pokoj.

Z menoj, ve zvezde, z menoj, ve planine!
Razširi, raztegni se krog domovine,
razpni se kot morje
v brezbrežno obzorje,
dom moj!
Kamor stopi mi noga - na tvojih sem tleh...
Kamor nese me jadro - na tvojih valeh...
Kamor hoče srce - pri svojih ljudeh...

Kam, misel? Stoj!

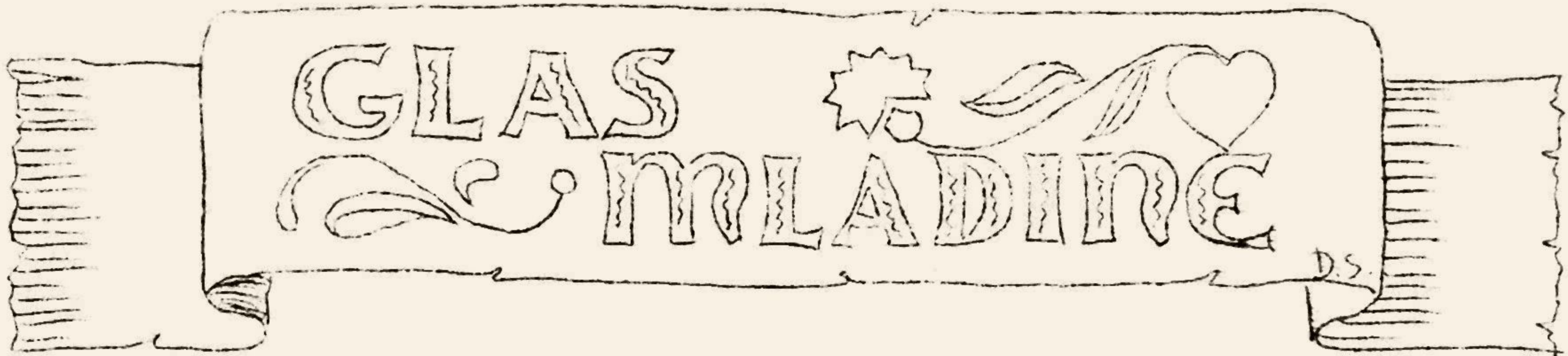
Pošastno sopihajoč
kot demon vlak z menoj gre v noč,
in še danes v tuji slavi
neznanca me tuja zarja pozdravi...

- o -

Zadnjič sem vam obljubila, da vam bom povedala, kaj učim mojega Badžija, pristavila sem, da je Marijino leto, zato vam kar hitro povem, da je na cvetno soboto kar naprej ponavljal "Ave Marija". O veliki noči je bil tu gospod p. Robert iz Lemonta. Z Badžijem sta kar velika prijatelja in tudi on se je prepričal, da zna Badži prav lepo povedati "Ave Marija". Tako se je ojunačil naš ptiček, da je letal celo po jedilnici ter prav izzivajoče gledal v me, češ, saj je še nekdo drugi tu, ki mu tu nisem na poti. Sprehajal se je po patrovi roki, ga cukal za lase, mu pravil da je "moj, moj" in ga opominjal "Be good"!

Ko je gospod p. odšel, je bil kar bolj molčeč in v svoji kajbici je čemel, da se mi je kar smilil. Pa ljubi Bog je poskrbel

tudi zanj in še tisti večer je prišel njegov prijatelj Budži iz Chicage, saj si lahko mislite, kako je vesel, ko letata skupaj in mu Badži pokaže, da sme narediti to ali ono, kar bi ne bilo dovoljeno drugemu. Kadar pride mama gospoda župnika na obisk, prinese s seboj vedno Budžija, ki se kar dobro počuti pri nas.

Franci Kosem

Baragova proslava v Clevelandu

V Minnesotskem Zvonu sem bral o Baragovi proslavi v Chicagu, katero je opisal Andrej Fishinger. Jaz vam pa hočem danes na kratko opisati Baragov dan v Clevelandu.

in Že dalj časa so se vršile priprave za proslavo, da bi čim lepše ~~boljše~~ uspela. Duhovno: da bi se z Barago čim bolj seznanili in materialno: za kritje stroškov za Baragovo proglasitev blaženim.

V nedeljo 14. marca smo se vsi clevelandski Slovenci zbrali v velikem slovenskem domu na St. Clairu. Za uvod nam je skupni zbor treh zborov slovenskih fara mogočno zapel pesem Baragu v spomin. Sledili so govori slavnih govornikov kot Pravzvišenega g. škofa, g. Gregoriča in še celo Monsignor Zyrd iz Marquettea naj je obiskal za to slovesnost. V svojem govoru so poudarjali, da smo Slovenci lahko ponosni na tako velike možeskofo kot so bili Baraga, Trobec, itd. Po končanih govorih, deklamacijah in petju nam je dramsko društvo "Lilija" podalo igro "Ob veliki reki", vzeto iz življenja Barage. No, pri tej igri smo bili še mlajši in manjši udeleženi, kdo Novakov Jožko, Jerinov Maksi, Zdravko in jaz. Predstavljali smo male Indijančke. Obleke som imeli vsi pristne indijanske z peresi na glavi in loki v rokah. Tudi mi smo jokali in prosili škofa Barago naj še ostane med nami, nas varuje pred zapeljivimi trgovci in poučuje o svojem Bogu, ki vse enako ljubi in hoče dobro.

Na koncu igre smo imeli pa še velik srečolov. Že en mesec prej smo prodajali srečke. Skoraj vsak dan po šoli sem šel po hišah s srečkami, kajti če sem prodal štiri sem lahko eno napisal na svoje ime. Želel sem namreč zadeti televizijski aparat, ki je bil glavni dobiček. Toda sreča mi to pot že ni bila namenjena. Zadel ga je nekdo drugi.

Vsem je ostal Baragov dan živo v spominu. Prav vsi vaak dan prosimo Boga, naj kmalu usliši našo prošnjo, da bi dobili tudi Slovenci svojega svetnika.

Minka Krulc

NAS VELIKI TEDEEN

Ves Veliki teden nismo imeli šole. Na Veliki četrtek smo imeli v cerkvi procesijo, ko so gospod župnik prenesli Sv. Rešnje Telo na stranski oltar. V procesiji so bila dekleta od prvega do šestega razreda, jaz in moja sestra Jožica sva bile tudi zraven.

Na Veliki petek od enih do treh popoldne smo imeli v cerkvi mašne obrede, križev pot in še druge pobožnosti.

Na Veliko soboto je bilo veliko veselja: mama je spekta potico, otroci smo pa barvali pirhe. Do poldne smo že vse končali in ob treh sem jaz nesla k blagoslovu jedil. Zvečer ob polenajstih smo šli v cerkev k maši. Gospod župnik je najprej blagoslovil velikonočno svečo, krstno vodo in potem pa še vodo, ki smo jo lahko nesli domov. Potem smo imeli krstne obljube in ob polnoči se je začela sv. maša. Ko smo prišli domov je bila ura že ena. Na Veliko noč zjutraj smo šli k maši, popoldne smo pa šli mašo "na sprehod" z avtom. In tako je minila naša Velika noč.

Dolaraska naloga -

DOLAR OSTANE

Deset dni že čakam, nobenega pisma! Zdaj pa spodaj pogledajte in boste videli, da je bila naloga nad vse lahka! Berite:

Bogu se da je Baraga,
Ne moti svetna šara ga,
zlato, srebro ne vara ga,
ne mika mest sopara ga.

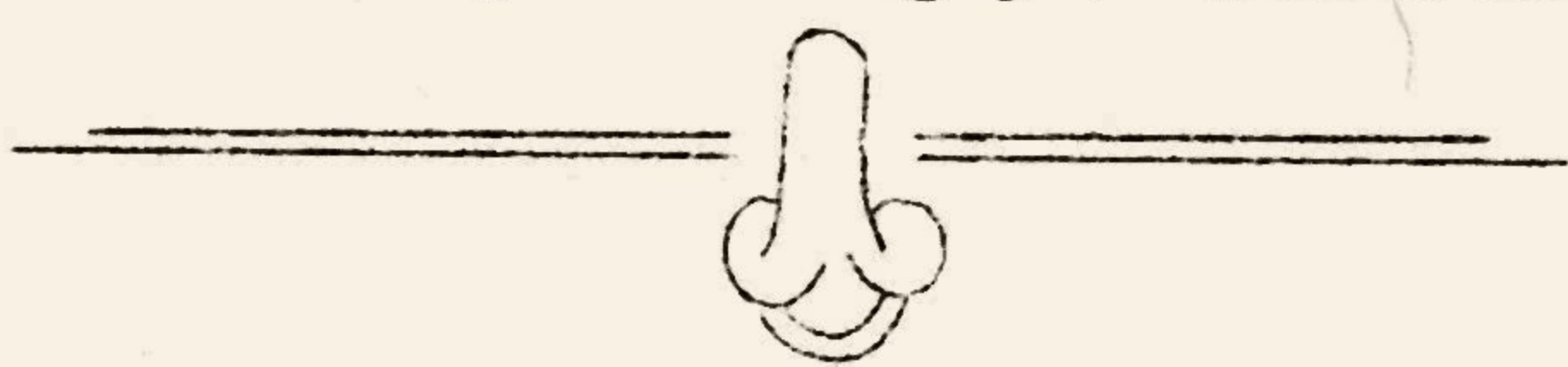
V misijon odide Baraga,
priganja želja stara ga.
Pogan je tam - pokara ga,
da potlej še bolj mara ga.

Mož krmnjak je Baraga,
mrzi gospoda jara ga.
Pa omehča nemara ga?
O, ne! Pusti brez kvara ga.

Nebeški gost je Baraga,
pozdravlja sveta Klara ga,
časti vsa naša fara ga,
za varstvo vsak pobara ga.

Naj ne zaneri Baraga!
Ta "pesem" kot omara ga
zaklepa v rime - para ga...
Zapik, da ne začara ga!

Da pa ta "pesnik" ne bo imel kakšnega dobička od teh kitic, prilagam dolar za misijonsko blagajno Minnesotskega Zvona.

P. Bernard je naknadno prejel še naslednjih dvoje pisem, pa dolar ostane za misijone:

Preč. g. pater Bernard!

Tu Vam pošiljam "rime" na ime Baraga. Seveda mi je tudi ma-
ma pomagala. Lepe pozdrave od

Vaše

Silvice Meglič.

Silvica Meglič

FRIDERIK IRENEJ BARAGA

Naš škof Firderik Baraga
sin naroda je malega,
preprostega, slovenskega,
a vendar rodu slavnega.

Doma je bil z Dolenskega
kraja trebanjskega,
misiionar reda prvega,
preljubi naš škof Baraga.

V šolo mladi Baraga
rad je hodil kar se da;
vsak bil vesel je pridnega
mladeniča nadarjen'ga.

Čeprav z graru ponosnega
ni imel nič gosposkega,
je ljubezniv do vsakega,
siromaka in bogatega.

So v višje šole dali ga,
da imeli bi učenega
gospoda enkrat grajskega,
a nič postalo ni 'z tega.

Obraza bil je zalega,
značaja plemenitega,
z srca vedno čistega,
veselega in blagega.

Je šole končal Baraga,
se vrnil domov s tujega,
je d'jal, da sam Bog kliče ga
za misijonarja indijanskega.

Poslovil se je od vsega
domačega in dragega,
odšel srca gorečega
misijonarit za Boga.

Pripeljal srečno Baraga
se prek' morja je burnega,
zahvalil iz srca,
ko vidi tla ameriška.

Ko stopi z ladje nagloma
sreča Indijanca divjega,
Indijanci so vzljubili ga
za škofa vzeli svojega.

O, koliko je dobrega
storil za svoj'ga bližnjega
in duš je rešil za Boga
toliko, da nihče ne zna.

Za to prosimo vsi Boga
za zvestega služabnika,
da On, ki modro vse uravnava,
nam novega svetnika da.

Spoštovani gospod pater!

Zahvaljujem se Vam za poslanih 50^č kot polovično nagrado za slabo rešeno uganko. Pošiljam nekoliko "rim" na ime "Baraga". Samo, prosim, ne smejte se preveč, ker so precej neumne besede. Veste, kadar mi je kakšna taka beseda prišla na misel, pa sem jo šel napisat. -

-Baraga-, pozdravlja ga, ne mara ga, vara ga, znanega, našega,

indijanskega, živahnega, bogatega, vsakega, brezplačnega, domačega, dohovnega, samega, krščanskega, slovenskega, važnega, slovankega. — Vseste, gospod pater, jaz ne bom pesnik, se že vidi po teh besedah. Oprostite, ker Vam tako pozno pošiljam te "rime". Veste, kar nisem prišel do pisanja, sem bil preveč zaposlen s svojim bratcem Tomažkom, ki je za Veliko noč prišel iz Ljubljane.

Z vsem spoštovanjem
Andrej Fišinger.

NOVA

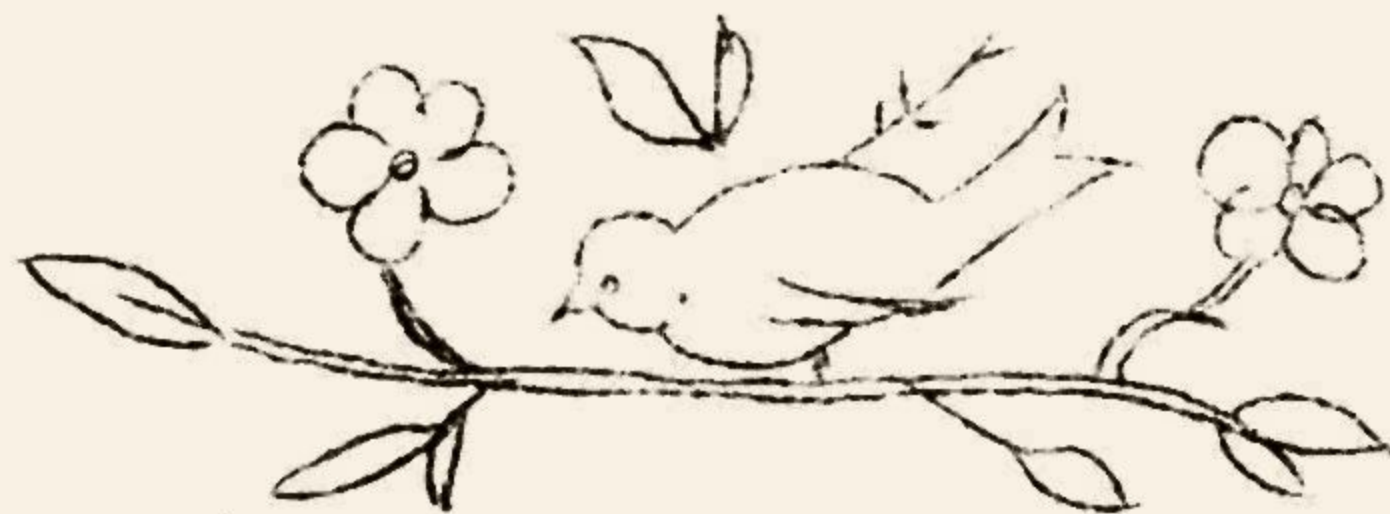
UGANKA

"Muc si bo vsul na ime vode."

Pet črk v gornjem stavku črtaj. Iz ostalih sestavi lepo krščansko voščilo. Potem odgovori na vprašanje: Če bi bil muc ministrant, kako bi odgovoril na tisto voščilo?

Rešitev na naslov:

P. Bernard Ambrožič OFM
238 E. 19th St.
New York 3, N.Y.

SELMA LAGERLÖFF

SVETA PODOBA V LUCCI

(NADALJEVANJE)

LOJZKA VERBIC

Ko sta to povedala, je vzel mož možnjo z denarjem in jo potisnil k stebri s križanim.

Te besede sta ponovila, ne da bi dvignila glavi, pa sta zaslišala lahək ropot. Ozrla sta se navzgor in videla, da je Križani oprostil eno roko in eno nogo od žebljev, ki so jih prebadali.

Starka se je krčevito oprijela roke svojega moža, a nihče ni zinil besedice. Njih srca so uptripala od pričakovanja. Še bolj sta bila pripričana, da bosta uslišana.

Kristusova podoba pa je hitro vzela sandalo z noge in jo spustila k starcema. Potem se je Jezus zopet vrnil v svojo prvotno stanje in gledal strogo pa žalostno z križa na njiju. Vse to se je zgodilo v trenutku in skoro nista mogla verjeti svojim očem, če ne bi ležala pred njima na tleh sandala, ki je bila čisto preprosta z lesenim podplatom in z usnjatim pasom. Nobenega okraska ni bilo na nji. Plemenita gospa, ki je še vedno stala zraven, je opazila, da sta se stara dva motila v svojem pričakovnanju. Pomilovalno je rekla: "Ta sandala tu je res slabo povračilo za vajin dar. Pa vseeno ni prepozno. Lahko jo pustita tu, pa vzameta svojo možnjo."

Oba sta jo pogledala z nekim očitkom. "Kaj vendar mislite, milostna gospa? Sveta podoba nama je dala prav gotovo to, kar zamore dati od svoje revščine. To je čudež, ki sva ga doživela, ko nama je dal svojo sandalo. Ta je tisočkrat več vredna kot najin denar."

Komaj sta to izrekla, se je sjasnil obrez visoke gospe od najbolj ljubkega smehljaja. "Vidva sta prava služabnika mojega Sina in nista se zmotila, ko sta toliko zaupala Vanj. Nedolžne želje pobožnih ljudi Bog rad usliši."

Ko je to govorila, je bila ožarjena od take svetlobe, da sta morala stara dva zatisniti oči, ko sta jih odprla je bila okoli njiju trda tema. Luči so ugasnile, orgla niso več igrale, dobrotna gospa je izginila. Ona dva pa nista utegnila razmišljati o tem, ker nista bila več sama. Cerkvena vrata so se odprla in cerkovnik je vstopil.

"Ljuba, sveta popotnika, kakšen čudež! Sedel sem na stopnišču in čakal. Ker vaju le ni bilo, sem pogledal skozi ključavnico in videl vso nadzemsko svetlobo in samo Marijo, božjo Mater sem zagledal, ko je stopila s svojega prestola v stranskem oltarju. Tudi to sem gledal, kako se je Križani sklonil k mama, da vama je dal svojo sandalo. Takoj morata z menoj k škofu.

Peljal jih je k škofu, ki je sedel v dvorani med kanoniki. Cerkovnik je vse povedal in tudi stara dva sta pripovedovala. Pobožnemu gospodu je bilo jasno, da se je zgodil čudež.

"Moj prijatelj, jaz bi rad odkupil sandalo, ki sta jo ta dva na tako čudežen način dobiła in pripravljen sem plačati zanjo 3000

goldinarjev. Nočem, da bi prišla iz Luce."

Ko je odštél denar, je dejal obema: "Preden bosta zapustila mesto, vaju povabim, da bosta priči, ko bomo prenesli sveto podobo na veliki oltar. Potem pa hitro odpotujta po isti poti, pa kateri sta prišla in vsakemu človeku povejta, ki vajo bo hotel poslušati o tem. Vesel sem, da bo suženj rešen svojega trpljenja na čolnu, da bo hčerka vajičnega soseda ozdravila in prepričan sem, da bo tudi zakristan lahko občudoval lepoto cvetočega rožnega grma."

Škof je utihnil, nato pa razprostrl roke nad starcema. "Vidva sta modrijana, mi pa nevedneži. Tudi mi vemo, da je Bog vsemogóčen, pa kdo izmed nas ima tako veliko zaupanje vanj. Zahvalita Boga, da vama je dal dar vere, to je največji blagoslov, ki sta ga prejela od Njega.

(KONEC.)

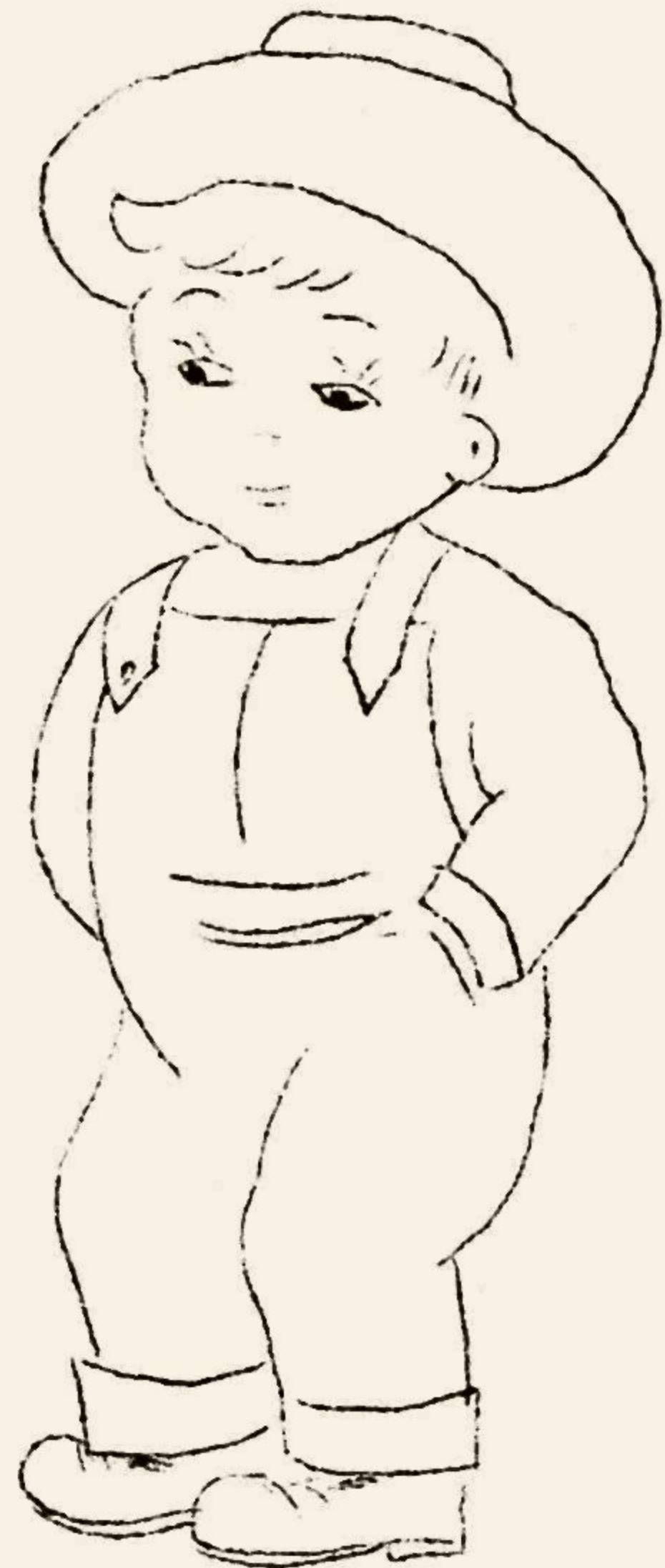
Mamicam
za god

Sem priden, čeden dečko
osnažim sam si svečko,
za god želim vam srečko
veselja polno vrečko.
Sirotek sem še malček
sem droben, kakor palček
pa mamičen sem ljubček,
za god vam dam poljubček.

P.B.A.

Če znaš

narobe slišati

V tej smeri je šlo z mano vztrajno naprej. Sestavljal sem si cel besednjak ali slovar besed, ko so bile "narobe-prav". Drugačega pa za take besede, ki narobe sicer niso nič pametnega pomeni-

le, pa so se izredno čudno slišale. Zdelo se mi je vredno, da si jih posebej zabelečim. Ne bom jih navajal, ker bi se ta spis silno zavlekel. Samo to še povem, da nisem izkal besed za svoja dva slovarja samo v knjigah. Tudi iz pogovorov ljudi sem jih lovil na ušesa in sem veliko govorjenja kar lahko narobe slišal. Uvidel sem kmalu že tudi, da je treba večkrat vzeti dve ali celo tri besede skupaj, da ti narobe brane ali slišane dajo pomen. Pa samo en zgled, da ne bom predelg:

V neki povestici otrok zavpije nad drugim: O, nesi no sem! Ko sem to bral, sem hitro prikimal in rekel: Živa resnica! MESO NI SENO! In sem bil jako ponosen na svoje spoznanje. Saj tudi mleko ni krava!

Tako sem živel sam zase v nekem začaranem svetu, mama je pa imela z menoj zmerom večje skrbi. Le kaj bo s tem fantom! Moram še to povedati, da sem pogovore ljudi pogosto na skrivnem poslušal. Pa mi še na misel ni hodilo, da bi ujel kakšne skrivnosti, saj zdaj veste, zakaj mi je šlo.. Tudi očeta in mater sem včasih izza ogla poslušal. Nekoč je bilo, da sem vendar pozabil na narobe slišanje. Pa sem ostal pri tem, kar se je slišalo prav. Mama je rekla očetu:

"S tem fantom je ven. Kar nekam predse muli in sam s sabo brnja. Kaj bomo z njim?"

Oče so bolj na tihem, nekaj odgovarjali, pa nisem razumel. Mamine besede so me nekam čudno pretresle, pa sem se kar umaknil pod hruško. Razmišljal sem, kaj naj bi zdaj. Opustiti te igre ne morem, preveč sem že vanjo zagazil. Skušal bom vsaj pred mamo kazati pamet, ampak svojih slovarjev ne uničim! Nak, tega pa ne! Živ človek jih ne sme najti, pisal jih bom pa še. Tako sem sklenil in tako je ostalo. Poboljšal se pa nisem veliko, še zmerom bolj raztresen sem bil. Nobenega dela pri hiši nisem kaj prida opravil.

Kaj vem, kako dolgo je šlo tako naprej. Dosti zmerjanja sem moral vzeti nase, pa mi je bilo v zabavo. Vpili so nad menoj: Butec! Jaz sem pa tihem odgovarjal: CETUB! Nekoč je pa le prišlo do velike odločitve. Za mojim hrbtom so sklenili, oče, mati in menda še župnik, da res nisem za nobeno porabo - torej naj se skidam v šole...

Tako sem prišel v Ljubljano. S svojimi čudovitimi odkritji sem pridno nadaljeval. Kmalu je prišla še latinščina - saj nemščino sem precej hitro "obdelal". Pa tudi latinščina je dala čednih zgledov. Izpisal sem si v slovar besede: Credo, nego, lego, rego, ovis, caro,- in polno drugih. Tako sem imel "narobe-latinščino", ki je bila kar lepo slovenska: Oderc, ogenj, (tu sem moral

dodati "j", pa me vest ni kaj pekla, ker ga v igovarjavi itak ne slišiš!), ogel, Oger, sivo, orač - itd. Po več besedah skupaj pa še posebno. Na primer: Aquilas amas. To se reče: Orle imaš rad. To sem najprej prepisal po naše: Akvilas amas. Dodal sem strešico na "s" in se je fino bralo narobe: SAMA ŠALIVKA! Dobro je bilo, čeprav je manjkal en "j". No, saj sem ga zato pri "ognju" porabil.....
(Drugič dalje)

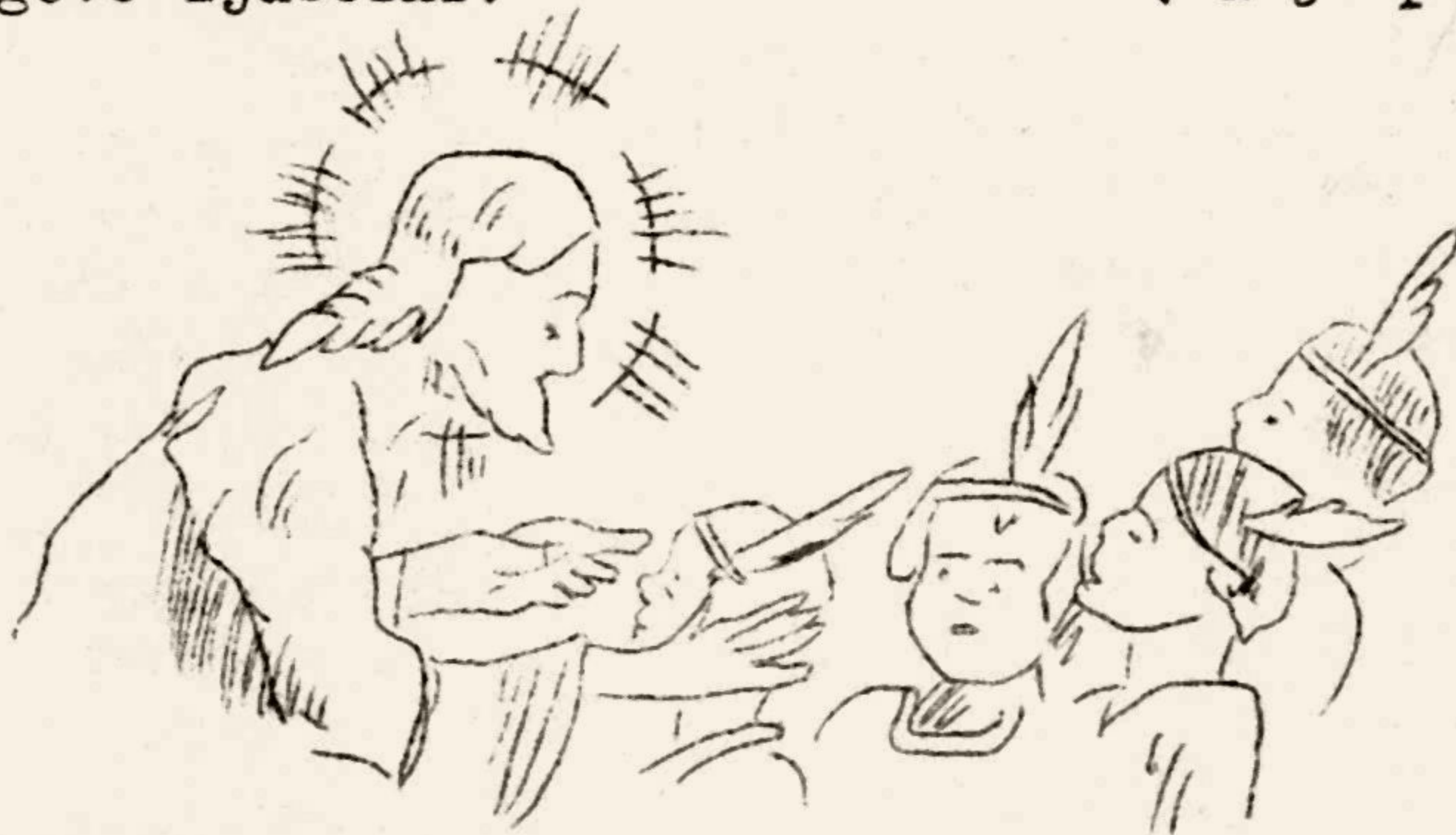
Pavlina Jaricot

PAVLININA GOREČNOST

Božja Previdnost je poslala Pavlini vikarja Wuertza, neizprosnega in odločnega moža, ki naj bi dal njenemu življenju odločilno preusmeritev. Pavlina je potrebovala močne roke za izvedbo junških podvigov, s katerimi je začela novo življenje. Ko ji je dal oče po trdovratnem odporu dovoljenje, je prodala ves svoj dragoceni nakit, da bi z denarjem podpirala siromake. Svoje dragocene obleke je dala predelati v cerkvena oblačila. Sama se je oblačila kot preporosto dekle v modro, surovo tkano krilo, okoli ramen je nosila belo ruto, na glavi pa mislimasto kapico, karšno so nosile služkinje in tovarniške delavke. Kako hude boje je imela, ker je tako brezobzirno pretrgala z nečimrnostjo. "Bilo mi je tako strašno", je pisala pozneje zaupni prijateljici, "da sem trpela v prvih mesedih svojega notranjega spreobrnjenja vsakokrat strašne muke, kadar sem se pokazala v javnosti v svoji smešni obleki. Okusno prikrojjenih oblačil svojih prijateljic sploh nisem hotela opazovati, kajti te reči so imele zame še toliko privlačne sile." Vaših so jo

napadle nečimrne skušnjave, češ, da je lepo oblačenje vendar le plemenita umetnost in da bi bilo neumno, ako ne bi gojila svoje od Boga ji podarjene lepote. Vzeti je morala v takih trenutkih pripravnih predmet med zobe in ga tako dolgo grizti, da je živčna napetost popustila in se je mogla zjokati.

Z vso silo se je zbudila v nji prirojena darežljivost ter ljubezen do siromakov in bolnih. Ako ji ne bi bil oče izrecno prepovedal, bi bila razdala vsa svoja oblačila revežem, ki so prihajali v hišo iz časov, ko je živela še njena mati. Obiskovala je reveže in zapuščene v bolnišnici in na stanovanjih, da je pozabljala na svoje dolžnosti do doma. Njen duhovni voditelj je moral z vso strogostjo krotiti njeno vnemo. Pavlina je bila pač še mlado, sedemnajst letno dekle, ki ni znalo v svojem mladostnem zanosu držati prave mere. Niti ni mogla razumeti, da nimajo tudi njene dosedanje tovarišice in prijateljice takih nazorov o ničnosti zemskega bogastva in njegove privlačnosti, kot jih je sedaj imela ona. Čudila se je, da so odgovarjali njenim poskusom, da bi jih v svoji goreči ljubezni do Boga prepričala, le z molkom in nerazumevanjem, včasih s pomilovalnim nasmehom. Pač pa so bile marsikatero preproste deklice iz ljudstva in mlade tovarniške delavke, od katerih jo je prej pri vsej ljubezni do revežev, ločil skoraj nepremostljivi prepad družabnih predsodkov, — vse drugačne. Pavlina je odkrila sedaj pod preprosto zunanostjo slabo oblečenih ljudi, ki so trdo delali za svoj vsakdanji kruh, dragocene duše, katerih vabljuvost sveta ni pokvarila, ki so bile popolnoma sprejemljive za nadnaravno lepoto kraljestva božjega. "Mislila sem, da mislijo vsi ljudje tako, kot sem doslej sama mislila in da je pobožnost skoraj v vseh srcih že ugasnila. Sedaj pa opažam, da ima Jezus Kristus še mnogo častilcev. Vse, kar gledam okrog sebe, me dviga in vzpodbuja, naj sledim vabilom njegove ljubezni." (Dalje prihodnjič.)

PRIGODE NAGAJIVEGA BOBIJA

55.

Vsi besni so se možje pobrali, izdrli samokrese in jeli dirjati po vrtu sem ter tja, da bi ujeli malopridneža. Na smrt prestrašen je smuknil Bobi v lepo letno obleko, ki je visela za hišo. "Tu me nihče ne najde," je pomislil sam pri sebi.

56.

Toda ukanil se je, kajti eden izmed redarjev ga je bil opazil. V naslednjem trenutku -- jejmene! -- je bilo namenjenih na obleko deset svetlih samokresov, in deset strelov je počilo: Bum! Bobi je komaj še za časa smuknil iz obleke in jo popihal v kuhinjo.

NAROČITE
Katoliške Misijone

— 0 —
*Lahko čitljivo - vsakemu razumljivo -
zelo bogato po vsebini*

V Združenih Državah jih lahko naročite:

Rev. CHARLES WOLBANG
500 East Chelton Ave.
Philadelphia 44, Pa.

ANICA TUSHAR
Box 731
Gilbert, Minn.

NA ČASTNO MESTO
▼ Vašem stanovanju spada polica ali omara
S SLOVENSKIMI KNJIGAMI

Brezplačno in brezobvezno lahko dobite
SEZNAM SLOVENSkih KNJIG

Pišite na naslov:
ZDRAVKO NOVAK
18406 Neff Road
Cleveland 19, Ohio

Kdor naroči vsaj eno knjigo dobiva brezplačno list
"SLOVENSKA KNJIGA V DOMOVINI IN TUJINI"
ki prinaša članke o slovenski knjigi.

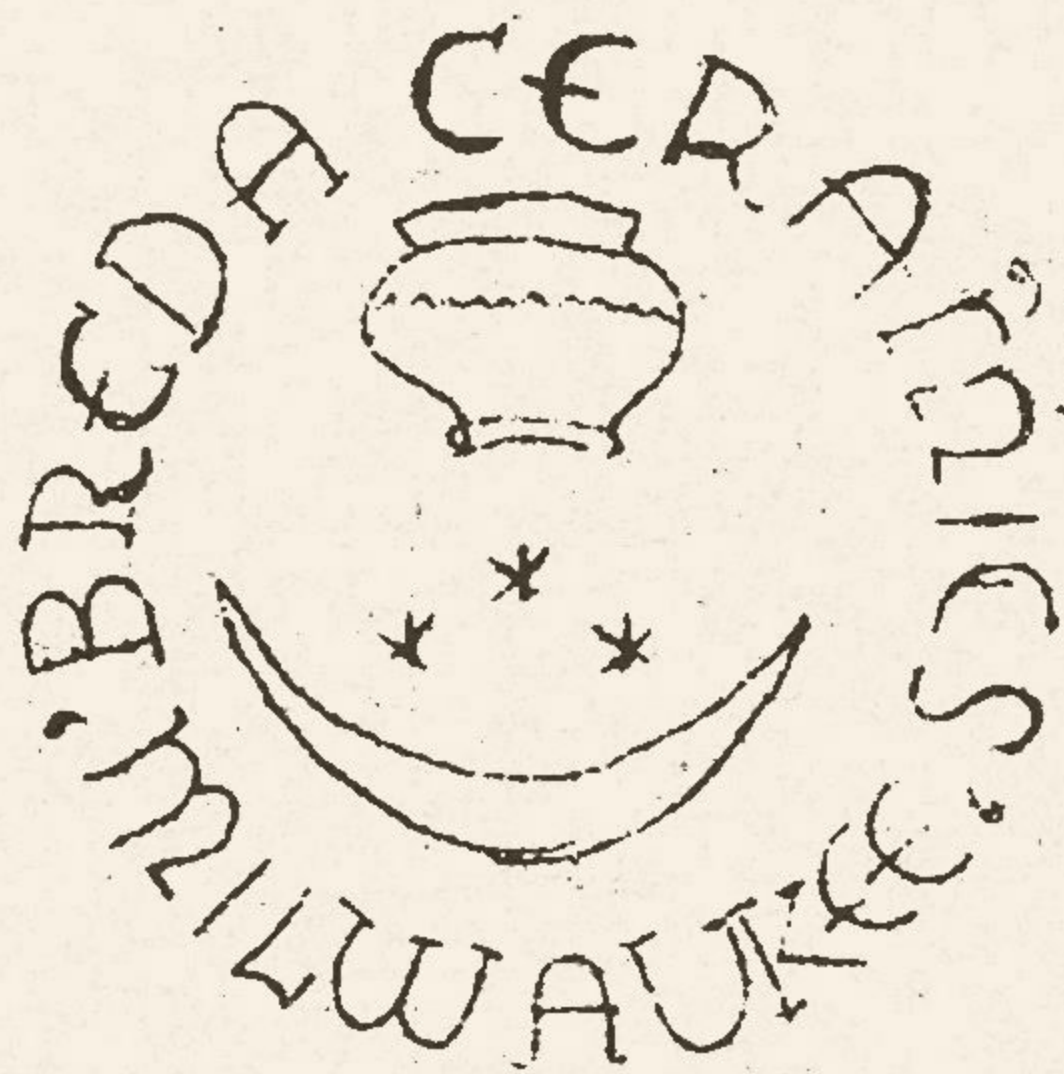
LIGA KAT. SLOV. AMERIKANČEV

238 East 19th Street
New York 3, N.Y.

POŠILJAJTE PAKETE SVOJIM DOMAČIM PREKO
LIGE

PIŠITE PO CENIK

AKO STE V ZADREGI GLEDE DARU, KI GA ŽE-
LITE POKLONITI ZA ROJSTNI DAN ALI MATE-
RINSKI DAN ALI GOD ITL. SE OBRNITE NA

Breda Ceramics

NASLOV: SVETLIČ, 1015 A-So., 10th St.
MILWAUKEE 4, WISCONSIN

NUDIMO VAM VSAKOVRSNA DARILA? UMETNI-
ŠKO IZVRŠENA V KERAMIČNI IN PORCELANSKI
TEHNIKI: KOT VAZE, BOMBONIJERE, OB-
TEŽALNIKE, PEPELNIKE, FIGURINE, OKRA-
SNE KROŽNIKE, itd. NA ZAHTEVO IZVRŠI-

MO TUDI PRILOŽNOSTNA POSVEČENJA. AKO NAROČITE PRI NAS STE LA-
HKO BREZ SKRBI DA BI VAŠ OBDAROVANEC PREDMET ŽE IMEL, KER
IZVRŠUJEMO VSE DOMA PO LASTNYM ZAMISLI.

PIŠITE SE DANEK PO CENIKI